

Чого ти плачеш

Лідія Койдула

Чого ти плачеш, квіточко ранкова?
На твоїх пелюстках ряхтять сльозинки.
Хіба в твоїй душі муштрують поєдинки?
Чи красоту проймають біль і втома?

А, може, чула від землі святої
Про щастя-забуття минулі роки
Й про радісні безжурнії епохи
Крізь відголосок темряви густої?

Облиш це, квітонько! Настав світанок,
Господарем на землю опустившись,
Посіяв славні зерна і, спинившись,
Розвіяв смуток твій. Бузковий серпанок

Осяяв новий день над рідною землею.
Хвала тобі, Естоніє! У квітах позолоті
Прийми від серця вдячність невичерпній щедроті
І дай до віку жити мирно з нею!

Переклад Юлії Черниш